

כַּשְׁמַת פֶּה רַבִּי נַחֲמָן אֶפְרַסִּי

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

סדר הנסיעה של רבנו ז"ל לארץ ישראל (כג)

... ונסע בעצמו האיש הנזיל חזרו אל הספינה הגדולה, שהיה שם רבנו זכרנו לברכה לבדו, ובבואו לשם, אל הספינה הגדולה, שהיתה עומדת רחוק מן העיר, תכף כששמע רבנו את קולו, שמח מאד שמחה גדולה, ורץ לנגדו ואמר לו: ברוך השם, שאני רואה אותך בחיים, כי אמרתי: אולי טבעו אותך בים, וגם אותי יטבעו בים, ועכשו, ברוך השם, הנותן ליעף כח, כי לא היה לי עוד כח לסבל היסורים עד בואך, כי אמרתי: אמות עד בואך.

... כי היה לרבנו זכרנו לברכה כליון עינים מאד בכל אותן השעות, שנפרד האיש ממנו ונשאר לבדו על הספינה, והיה עומד ומצפה, ועיניו כלות כל היום על ביאתו. והתפללו וסדרו את ה"סדר" כראוי, ואכלו ושתו, וספר האיש כל הדברים הנז"ל, ושמח שמחה גדולה ...

(דהמשך מעבר לדף)

רבנו גילה לנו סוד:

את ה-תיקון הכללי שעלי-דו

זוכין ל-תיקון הברית

להגיד את ה-10 מזמורי תהלים:

טו לב מא מב נט

עז צ' קה קלו קנ

העלון מוקדש להצלחת חברנו היקר

רון בן הדס (נ"י)

שיזכה - עוד השנה - לזיווג הגון להתקרבות לצדיק ולפרנסה טובה

ומי שמפרסם את הצדיק זוכה לשמחה (ספר המידות)

ויקרא

מתוך ספר לקוטי הלכות

ונפש פי תקריב קרבן מנחה

(ב,א)

עקר התשובה היא בחינת קרבן מנחה, בחינת קרבן עני בחינת תפלה לעני, דהיינו שיבטל גאותו לגמרי וידע שפלותו באמת. וכל ידיעת והרגשת שפלותו וקטנותו, ופגמו המרבים לא יהיה לרעה חסדו שלום, הינו שלא ירחק על-ידי זה ביותר, רק יבטח בחסדי ה' שיש תקנה גם אליו, שיכולין לזכות להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא, על-ידי בחינת קרבן עני, שהוא אף על פי שאינו יכול להביא פר ואיל וכבש וכו', אף על פי כן מצא לו הקדוש ברוך הוא תקנה, שיביא עשירית האיפה קמח והיא חביבה מאד בעיני השם יתברך, ונאמר בה ריח ניחח, ומעלה עליו הפתוב כאלו נפשו הוא מקריב.

ובזה רמז לנו השם יתברך שרחמיו לא כלים לעולם, שאפלו אם אין האדם יכול לשוב בתשובה כראוי לו לפי מעשיו, כמו בעלי תשובה הקדמונים שהתענו וסגפו את עצמם הרבה, אף על פי כן חלילה למנע מחמת זה מתשובה, כי גם נקדה אחת של תשובה יקר מאד בעיני ה', פי היא בחינת קרבן עני ודל, שיקר מאד בעיני השם יתברך.

עקר הקרבן

עתה הוא תפלה, שזה עקר התשובה, כמו שבאמר:

קחו עצמכם דברים ושובו וכו', וכמאמר רבותינו ז"ל איני מבקש מכם אלא דברים. ועקר חשיבות התפלה אצל השם יתברך היא גם כן תפלת עני כמבאר בזה הקדוש, כי כשאדם מרגיש עניותו ושפלותו בגשמיות וברוחניות, ושופך שיחו לפני השם יתברך בבחינת תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, שישפך שיחו לפני השם יתברך כמו השופך מים, אפלו אם נדמה לו שהוא בלי שכל ובלי כונה הראוי, אף על פי כן את כל אשר עם לבבו ישפך שיחו לפני השם יתברך, בבחינת שפכי פנים לך נח פני ה', זה יקר מאד בעיני השם יתברך, ועל-ידי זה יזכה לשוב ולהתקרב אליו יתברך, כי לא בזה ולא שקץ ענות עני וכו', מכלל שראוי לבזותו.

אך רחמיו יתברך רבים מאד ואינו מבוזה. והכלל שבוה תלוי עקר תקון התשובה לבלי ליאש את עצמו אפלו בדלי דלות, רק אף על פי כן יתגבר את עצמו בכל מה שיוכל, שזה בחינת קרבן עני. ועצם החסד הזה מתגלה בכל דור ודור, על-ידי הצדיקים הגדולים שממשיכים בחינת התנוצצות משיח, שעושה עצמו תמיד עני ואביון, בחינת עני ורוכב על החמור, והוא עוסק לתקן ולהושיע לכל העניים בבחינת יחוס על דל ואביון וכו'.

ובאמת אי-אפשר לגלות בפירוט כלל עד היכן רחמיו ורחמי סליחתו מגיע, רק כל אחד

צריך להבין מעצמו שיחוס על עצמו תמיד, ואל יתיאש מן הרחמים לעולם, ואפלו אם תפלת העני הזה שבא בדלי דלות ושפלות ורבויה פגמים כל-כך, וגם מעט התפלה הזאת בעצמה גם-כן אינה בשלימות, ומערכת בפטלת ובמחשבות מקלקלות הרבה, שבנדאי אינה ראויה לעלות חסדו שלום, אף על פי כן רבים רחמיו יתברך כל-כך, עד שאפלו איך שהוא הקדוש ברוך הוא מרחם עליו ומקבלה, מאחר שמרגיש עניותו ומתגבר להתפלל ולשיח איך שהוא יכול, מתוך מרירות המרירות עניותו ודלותו.

לא עוד אלא שתפלה זאת מגיע תקונה

דיקא עד אין קץ מסוף העולם ועד סופו. וכל זה מרמז בדברי רבותינו ז"ל, שהפליגו כל-כך במעלת קרבן העני, כמבאר הכל בפנים.

הלכות תפלת המנחה ז' - אותיות מ' מ"א מ"ב מ"ד לפי אוצר היראה - תשובה, אות י"ט

מלח ברית אלקיך

(ב,יג)

אמר רבותינו ז"ל: נאמר 'ברית' במלח ונאמר 'ברית' ביסורין פי היסורין הם בחינת מלח, שפולטין מהאדם כל הדמים רעים, שמהם באין כל התאוות וכל החטאים, שמשם נמשכין כל הכפירות וכל הקשיות וחסרון אמונה. ועל-כן כשזוכה על-ידי יסורין להתעורר בתשובה ולפשפש במעשיו ולפתח ולנקב לבו האבן, שזה בחינת מליחה בכלי מנקב דיקא, אז זוכה על-ידי זה לגרש ולפלט כל הדמים הרעים, שהם כל התאוות, ולזכות לאמונה שלמה. וכן על-ידי תענית בהתעוררות התשובה ולב נשבר כנ"ל, זוכה גם-כן לזה. (הלכות חלב ודבש ד' - אותיות י"א לפי אוצר היראה - יסורין וישועה, י"ג)

והוא לא ידע ונסלח לו

(ה,יה)

כשאדם יעבודתו להשם יתברך בשלמות, אזי הוא בטוח שבנדאי לא יבוא לידי שום פגם אפלו בשוגג. ועל-כן גם השוגג צריך כפרה. (הלכות נזיקין ד' - אות ל"א לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, קס"ז)

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב,ס)

שוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבוע

(המשך הסיפור)

... וביום ראשון של פסח באה הפקדה, שיליכו את הספינה אל העיר, ולקשר אותה אל הספר, והיו שם גסרן לילה שניה בספינה, וביום השני הלך האיש של רבנו זכרנו לברכה אל העיר לבית-הפנסת להתפלל, ואחר יציאתו מבית-הפנסת הלך עם החכם לביתו לאכל סעדת יום-טוב, ואכלו ושתו, ובשעת הסעדה אמר החכם תורה, מה שחדש בעצמו וגם בשם אחרים וגם מצדיקי דורנו שבמדינתנו, ובקש מהאיש הנ"ל, שיאמר גם-כן תורה מרבנו זכרנו לברכה, ואמר לו איזה דבר בשמו, והיה לו נחת גדול מאד, ואמר: שישו, בני מעי וכו'.

... ואחר הסעדה חזר אל הספינה, והגבאי הלך אחריו, ונשא מאכלים טובים לרבנו זכרנו לברכה; ובבוא האיש הנ"ל על הספינה, היה נראה פניו כמו מי שהוא בעצבות ומרה שחורה, וכראות אותו רבנו זכרנו לברכה נדמה לו, שמכרח להיות שנתהפך הדבר, ומי יודע מה נולד היום, ולא יכל לאכל מחמת צער, ובאמת היה — מחמת שהחכם אנס אותו שם לשנות זין הרבה, ונשתכר, ומחמת זה היו נראים פניו זועפות כשבא אל רבנו, ורבנו שאל אותו, והוא לא השיב כלום, רק אחר-כך הניח עצמו האיש לישן איזה שעות, ואחר-כך קם מהשנה בשחוק ואמר לרבנו: לא ידעתם שהם שפרו אותי, כי אנסוני לשנות יותר מדי מחמת שמחתו; וספר לו כל הדברים, איך שהיה נוהג עמו החכם, והיה לו נחת ושמחה, ואז אכל סעדו ...

קראות באב"י הנחל

= שמחה ורקודים (חלק ה) =

... בחור הגיע פעם מצרפת לאומן ורצה לשמש את ר' ישראל, ובכל עשייה שהיה עוסק אתו, היה ר' ישראל דוחפו ומרחיקו, כמרמז שהוא לא הגון, והבחור פנה לאחד ואמר לו בצרפתית ובשקט שר' ישראל רק מרחיקו, ור' ישראל אמר בעמקות: "אם תחפש חסרונות - בודאי תמצאו!"

ויובן קצת רמז, שקל מאד למצא החסרונות, אבל דרכנו הוא 'אזמרה' - לחפש הנקודות טובות, וצריכים יגיעה לזה, זה לא בא בנקל, כך היה מובן. (אלול תשנ"ג)

... אחד נכנס פעם לר' ישראל בשברון לב בשבת בבקר לפני התפלה, ור' ישראל הרגיש את זה וספר ספור עם רמז על הנקודות טובות שיש בו, ובכך הוזה אותו ממש. וכך אמר: "החתן נסע לאומן בראש-השנה, ולפני החפה, וגם אני חושב חזר עם אביו לפני החפה". והאיש הזה נזכר שזכה גם כן לנסע לאומן על ראש-השנה וגם ראש-השנה לפני חתנתו, והתחיל להחיות עצמו בנקודות הטובות האלו. ור' ישראל הוסיף: "אני מכיר את אביו וגם אותו, הוא חזק ומתפלל על כל דבר".

והאיש הזה התלהב מאד מהדבורים היוצאים מפיו הקדוש, שהוא יודע בדיוק איך למצא ולהחיות נקדתו הטובה. ומרב התלהבותו נגש והתקרב לר' ישראל, ומיד אמר לו ר' ישראל: "זה עקר הגמרא והתלמוד שלנו, להתקרב לרבנו, ללמד ולקיים הספרים שלו", כמרמז לו ללכת עם 'אזמרה' בצויו של רבנו הקדוש. ובאותה התפלה התחיל האיש להתפלל בכונה גדולה בדבורו של רבנו, שעל-ידי שמוצא הנקדה טובה, יוכל להתפלל.

(ש"ק פרשת תולדות תשנ"ג)

... אחד נכנס פעם לר' ישראל ומצאו שהוא דבוק להשם יתברך מלא אור ושמחה, ובקש ממנו שיגלה לו אחד מהסודות של התורה, השיב לו ר' ישראל, שהסוד הוא השמחה. "מי שיש לו שמחה - יש לו הכל" ...

עצות ותפילות

מועדי ה' - פסח, א-ב

בראוי, ועל ידי זה יציל ממקרה לילה רחמנא לצלן, ויזכה לתקון הברית (לקוטי מוהר"ן תנינא, סימן ה').

... ותעורנו להמשיך קדשת חרד ניסן, ראש חודשים, עלינו ועל כל-ישראל. וכשם שהוצאת בו את עמך ישראל מגלות מצרים, ערות הארץ, שהוא פנים הברית, כן ברחמיך הרבים, תושיעני ותגאלנו בכל דור ודור, בכל שנה ושנה, לכל נפש ונפש מעמך ישראל, שתצילנו כלנו בכח קדשת החדש הזה ראש חודשים ראשון הוא לחודשי השנה, שהוא חרד ניסן הקדוש, גאלת וישועת ישראל, שנוכה כלנו על-ידי-זה לגאלת הנפש באמת, שתגאלנו ותפדה נפשנו מהרה מבאר שחת משיט היין, ותוציאני ממצלות ים.

... ותציל נפשתינו האמללות מאד מפגם מקרה לילה חס ושלום ולא נכשל בעון זה לעולם, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא במזיד, לא באנס ולא ברצון.

... אבינו מלכנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חס ורחם עלינו, אבינו מלכנו חמל על עוללנו וטפנו. ותעורנו להמשיך קדשת ושמחת ניסן על כל השנה כלה, ונזכה להיות בשמחה תמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה רעו וחדוה בכל המלאכים הקדושים, ויהיה הוד והדר לפניהם עו וחדוה במקומם בכל השנה כלה, כמו בחרד ניסן.

... ימי חרד ניסן ימי תשובה הם כמו ימי חרד תשרי. הינו שפמו בחרד תשרי, בימי ראש השנה, יום כפור, סכות ושמיני עצרת, צריך לעסק בתשובה ובעניני יראת השם וקיום המצוות יותר מבכל השנה, כך גם בניסן צריך לעסק בתשובה וביראת השם וקיום המצוות יותר משאר ימות השנה (לקוטי מוהר"ן, סימן מ"ט).

... ניסן הוא בחינת תקון הברית. הינו שחרד זה מסגל לתקון הברית יותר מכל עת אחרת בשנה, אם עוסקים בעצות המסגלות לתקון הברית, כמבאר בספרי רבנו זכרנו לברכה, שמדת השמחה מועילה מאד לתקון הברית. הינו שלא לתת לעצבות ולדאגות לשלט על המוח ועל הלב, רק להתחזק במדת השמחה, הן בהרחבות גשמיות, כפי שמבאר רבנו את הפסוק (תהלים ד, ב) "בצר הרחבת לי", הן ברוחניות צריך להתחזק בשמחה על ידי הנקודות הטובות שמוצא בעצמו, כמבאר בלקוטי מוהר"ן (ח"א סי' רפ"ב) בתורה "אזמרה לאלקי בעודי".

... ועל ידי מדת השמחה בראוי, ממשיכים את קדשת חרד ניסן ושמחתו לכל השנה כלה, שקל השנה כלה יוכל להתחזק בשמחה

... ונזכה תמיד לתן חזוק ותקף להמלאכים הקדושים על-ידי שמחתנו, ויתחזקו המלאכים כיום הקדושים תמיד בכל עו ותעצומות. ויבטלו כח השדים והקלפות, ולא יתנו להם שום יניקה מהשפע הקדושה היוצרת לנו, עד שנוכה למאכלים ומשקאות מבררים, ולהנצל על-ידי-זה מטמאת מקרה לילה חס ושלום, ולהיות קדושים וטהורים תמיד: (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ה')

נחת שלום וכל הישועות